

Umělecký a genealogický životopis

Výtvarník a malíř František Maxmilián Hoffmann von Strehau-Grünbühel, baron in nobilis v Avionu, in nobilis graf v Norimberku. Kořeny jeho rodu sahají až do 9. století. Významnou osobností rodu byl například Ferdinand František Hoffmann, vychovatel jednoho z nejvýznamnějších Rožmberků Viléma a Petra. Na území Čech se rod usadil roku 1511, působil hlavně v jižních Čechách a v Horních Rakousích. Je také nositelem mysliveckého titulu „Rytíř řádu Svatého Huberta“.

Potomek rozvětveného šlechtického rodu prožil svá učňovská malířská léta u ochrany památek v Praze, po boku akademických malířů, Turského a Lašťovičky, kteří přispěli k rozvoji jeho malířského talentu poučením o technikách malby a restaurování.

F. M. Hoffmann se vlastní pílí stal osobitým malířem upřímného rázu, nesnažícím se modernizovat svůj styl. Pouze jej nechává skromně a neokázale zrát na svých malířských námětech.

Z jeho obrazů k vám promlouvá znalec a ctitel majestátu přírody i pokorný pozorovatel a obdivovatel jejich proměn. Celé dílo v sobě nese autentické reflexy skutečnosti a je malováno s velkou vazbou na podmanivé kouzlo působivých realit.

Projev malíře je naprosto autentický v kompozicích barevnosti i rukopise a proto nachází své obdivovatele doma i v zahraničí. Jeho jihočeská krajina se zadumaně zrcadlí v hladině rybníka, je provlhlá a působivá v proměnách ročních období i osvětlení.

Je jiná než poetická krajina rodné Šumavy v okolí Kadešic, šumavské krajiny tu voní lesem a loukami, jsou zality sluncem vzpomínek na toulky za zvěří, sběrem lesních plodů i zábavy pasáček. Bělají se v nich zdi kostelů, kapliček i šumavských samot, zelenají ostrůvky stromů a modrají pásma lesů a září celým tím kaleidoskopem světél, tvarů a barev, ze kterých je poskládáno autorovo intimní vyznání lásky rodnému kraji.

Organickou součástí jeho krajin je i lovná zvěř, další autorova láska mající kořeny hluboko v dětství, jakoby vzdálenými dozvuky evokuje vzpomínky na pohlednice s náměty tyrolských romantických krajin s kamzíky a „Jégry“ nebo bavorskou či starorakouskou mysliveckou tematikou. Současné animální malířství je zde obohaceno o novou polohu hodnou zájmu milovníků a sběratelů tohoto žánru.

Zcela specifickou oblastí této autorské tvorby jsou myslivecká zátiší a slavnostní terče. Svým pojetím, zpracováním a osobitým vyzněním jsou završením jeho tvorby v oblasti myslivecké tematiky a trvalou hodnotou v tomto oboru.

Dílo Františka Maxmiliána Hoffmanna zůstává k potěše nás všech nadále otevřené, vyzrálé a mile působivé, stále hodné našemu upřímnému zájmu.

RECENZE OD MVDr. FRANTIŠKA FEJFARA, EMERITNÍHO
MINISTERSKÉHO RADY.